

Tack "Svinke" och Kjell för era fina historier. Har du precis som de en historia att berätta för oss andra? Skriv ner den och skicka den/lägg i postlåda Turistvägen 506, Hållén-Fransson eller mail: anna.hallen@telia.com. Gammal som ung är välkomna med sina historier

Pha Nāng Khai (kyckling med röd curry) 4 port

Ingredienser:

900 g kycklingfilé

1 msk röd curry (ha i mer för starkare smak)

400 ml (1 burk) kokosmjölk

10 st limeblad

1 msk ostronsås

1 msk sojasås

1 msk seasoninsås

Gör så här:

Häll halva burken med kokosmjölk i en varm kastrull. Tillsätt den röda curryn. Rör om så att curryn smälter. Skär kycklingen i bitar och ha ner i kastrullen. Stek det en stund. Häll i resten av kokosmjölken, limebladen och såsarna och blanda. Låt puttra med lock i ca 10 minuter. Servera med varmt ris.

Uthyrning av bystugan

För Stackmorabor: 500:– För övriga: 800:–

Medlemmar reducerad avgift.

Uthyrare: Britt-Marie Emilsson tel: 070-526 79 29

Hemsida

www.stackmora.info

Facebook

Stackmora bystugeförening

BG: 5788-6277

Utgivningsschema för 2011

Bladet hos dig vecka 8, 21, 37 och 47 (material lämnas 2 veckor tidigare).

Har du idéer om vad vi skall skriva om – ta kontakt med någon i bystugeföreningens styrelse.

Färdigt material kan lämnas i postlåda Turistvägen 506, Hållén-Fransson eller mail: anna.hallen@telia.com

Stackmorabladet

Information till byns befolkning
nr 3/2011

Städkväll i bystugan

Tisdagen 20 september 18.00

Ni är varmt välkomna att hjälpa till att städa och röja i bystugans lokaler och dess omgivning. Ju fler vi blir desto fortare blir det klart och tänk vad trevligt att få träffa lite andra Stackmorafolk.

Vi bjuder alla som kommer på fika. Väl mött!

Stackmora bystugeförening

Pyssel- och handarbetskvällar

Har du en halvstickad mössa hemma, har du ett halvfärdigt broderi hemma, har du kanske en massa material till din scrapbook som bara ligger eller vill du kanske bara umgås? Ja då är detta något för dig. Alla som vill är välkomna till bystugan onsdagen 21/9 kl. 18.00. Medtag det du vill pyssla och syssla med. Vi bjuder på kaffe, te och saft. Vill du ha något tilltugg är det bara att ta med. Om intresse finns fortsätter vi med dessa kvällar ca 1 gång i månaden. Väl mött!

Höstlotteri

Om ett par veckor börjar vi sälja lotter till årets höstlotteri. Lotterna kostar 10:- styck. Är ni intresserad av att köpa lotter och ingen har kommit till er och sålt kan ni ringa till någon i styrelsen så ordnar vi det. Dragningen sker i mitten av december och vinnarna meddelas via telefon. Vinsterna är:

- 1:a pris 1000:- presentkort på ICA
- 2:a pris 750:- presentkort på ICA
- 3:e pris 500:- presentkort på ICA

Lycka till!

Några minnesanteckningar av Talu Erik A Hansson

Detta är från ett handskrivet brev som min far Talu Erik Anselm Hansson, f 1903 d 1990, har skrivit ner för att berätta för oss efterlevande. Jag Sven Erik Talu har skrivit ner pappas berättelse på datorn för att bättre bevara den och den lyder enligt nedan.

Stackmora den 8 oktober -87

Talu Anna Hansson f Hansdotter f 1881 d 1968 gift med Talu Hans Hansson, fick fyra barn varav två lever. Hon kallades allmänt för Ulbuck Anna eftersom hon kom från gamla Ulbuckgården där sedermera sonen Anders (Josef) bott med sin familj. Hon levde under självhushållens tid, då fanns det djur i alla gårdar, boskapsdjur av olika slag, för att man skulle överleva. En hushållsgris fanns i varje gård. På hösten brukade man slakta grisarna för att man skulle få något gott att äta till julen. Vår mor lärde sig att slakta, var vet jag inte, men hon tog väl efter när någon hjälpte oss att slakta och lärde sig på så vis. Hon gick i gårdarna och hjälpte till med slakt. Det var mycket arbete med en grisslakt, allt skulle tas tillvara, t ex tarmarna skulle göras rena för de skulle bli fjälster till korv. Det brukade bli sena kvällar efter en sådan dag. Många somrar har mor vallat kor i långfäbodarna. Där brukade man vara i tio veckor och man byförade dit någon vecka in i juni. Hon har vallat åt Stackmora byamän i Laduberg, åt Hansjöbönder i Johannestorp, åt Orsblecksbönder i Flickeråsen, vidare i Fjäsko åt några Åbergabönder. Talu Anna hade en syster som hette Kerstin. Hon var gift med en västmanlänning från Grythyttedhed som hette David Magnusson. Moster var glansstrykerska, hon tvättade och strök kragar åt männen. På gamla fotografier kan man se hur de var klädda. Moster Kerstin hade ett litet rum i mormors stuga som hon höll till i när hon jobbade. Hon hade en liten spis som hon eldade med ved. Spisen hade en häll som blev varm och där ställde hon sina strykjärn för att få dem varma. Strykjärnen var de enda verktyg hon behövde. Min moster Kerstin dog 1937, när hon var född vet jag inte.

 Lördagen 3/12 är det dags för årets julmarknad. Är du intresserad av att hyra ett bord och sälja dina hantverk så kan du ringa till Ulla Enmalm på telefon: 413 10 eller mobil: 070-695 52 59.

Resebrev från Svalbard

Detta skulle bli vår andra Svalbardresa och vi planerade att vara borta åtta veckor. Vi hade de största ambitioner att besöka de legendomspunna historiska platser där Andrée startade med sin luftballong på sin tänkta färd mot Nordpolen och där A E Nordenskiöld ankrade under sin expedition 1869-70. Han skulle besegra Nordpolen med renar som dragdjur, de 40 renar som han hade med sig slet sig en stormig natt och ingen återfanns. Expeditionen gick i stöpet. Vi skulle besöka startplatsen där General Nobile skulle segla med sitt luftskepp Italia till Nordpolen. Vi skulle filma Magdalenasundet där de snöhöljda bergen speglar sig i det blågröna vattnet, helt avskilt från de stora atlantvågorna av Gravnäset, där de valfångstmän som ej orkade mer fick sin sista vila.

Planerna var stora när vi startade från Tromsö där vi fick vänta i hamnen i 5-6 dagar på lämplig vind. När vågorna lugnat ner sig seglade vi ut genom fjorden de sju milen ut till Barents hav. Karl-Erik Ståbis, som bott och arbetat de senaste 20 åren i Norge, har där lärt sig seglingens ljuva konster, en intellektuellt begåvad naturfilosof av stora mått. Där hans intresse segrat över vad de andra tycker att han borde göra. Han går alltid sina egna vägar och trivs mycket bättre på båten i sin ensamhet med en vetenskaplig bok i hand, än en kväll i en lägenhet med TVn på högsta volym. Där kan han fri som fågeln vandra på kajkanten och höra mäsarnas skri och njuta av vågorna, långt från de kända husknutarna i det gamla Stackmora. Att med honom i sittbrunnen få flyga långt bort i tanken och fantasins värld, höra seglen smattra mot masten och se den härliga solnedgången i horisonten, det är en upplevelse som alla borde få vara med om.

Vi passerade Torsvåg, den sista utposten innan Barents hav, ett vackert fiskesamhälle insprängt mellan fjällens slutning och havets strand, där hamnen med båtarna är centrum och där livets förnödenheter tas upp ur havet. Där spolar de stora vågorna sitt ursinniga skum över de kala klipporna farliga för varje båt. Längre ut mot det djupa havet tilltar dyningarna, de gamla vågornas energi, som med långa mjuka vågor höjer och sänker båten i en effektiv berg och dalbana, där horisonten är det enda som är stilla. Tappar man ögonkontakten eller går ner i kajutan är med ens balanssinnet rubbat,

kramperna i magen kommer och pressar maginnehållet uppåt. Kramperna tilltar och man blir vit i ansiktet, ett fruktansvärt illamående kommer och du störtar ut mot relingen och tömmer magen på några sekunder. Det är sjösjukan. Ingen kan hjälpa dig, det är fruktansvärt. Ett och ett halvt dygn kvar till en lugn hamn, uppsök kajutan och lägg dig så stilla som möjligt, försök ej att resa dig. Där skall du ligga tills lugna hamnen kommer.

Björnön ligger mitt emellan Spetsbergen och norska fastlandet, där de lodräta hundra meter höga klipporna stupar rätt ner i havet, där tusentals vittrut, krycka och tretåig mås häckar på klipporna. Björnön är oftast insvept i dimma som bildas där Golfströmmens plus tvågradiga vatten möter det kalla vattnet på nordöstsidan. Där har alla båtar till Spetsbergen passerat och mången besättning vilat sina balansnerver.

Isbarriär på isbarriär avlöser varandra. Vi fick vända, gå tillbaka och ta kurs rakt västerut mot Grönland som inte ligger så långt borta, där isbergen är ännu större men glesare. Där har isobservatören ett viktigt jobb. Den natten hade vi dimma hela natten. I bästa fall hade vi en sikt på 50 m. Jag skulle ta kameran men hann ej då ett jätteisberg tornade upp sig endast 50 m framför oss. "Full back" ropade jag men båten gled vidare. Nu krockar vi tänkte jag men såg strax en öppning. "Full styrbord" ropade jag och nu hörde Kalle, båten gled fint igenom den lilla öppningen med en ½ m tillgodo på varje sida. "Men nu var det nära" ropade Kalle. Isberg är farliga att törna emot, de kan vända sig i vattnet hur lätt som helst och är då båten intill kan den kantra. Men allt gick bra. På morgonen bröt solen igenom dimman. En härlig mörkblå himmel tonade upp sig ovan oss, det gnistrade i vattnet runt båtens köl. Nu var det härligt igen.

Kursen vände vi emot Isfjordens mynning. Dödmansudden och Linnénäset inramade den härliga fjorden (trots namnet). Med det var is så långt ögat kunde se. Våra illusioner försvann. Vi fortsatte ett tag till men ännu mera is. Vi stannade båten och tittade tyst på varandra, "nu går det inte längre" sa Kalle. Vi konstaterade att vi hade diesel och mat så det räckte tillbaka till norska fastlandet, men detta var det sämsta alternativet, vi skulle ju till Svalbard.

